

Ochránárska etiketa: východiskovým zámerom
architektov pri uvažovaní nad svojimi príbytkami bolo
čo najmenej zasiahnuť do existujúceho prírodného rámca.
Aj preto zachovali všetky vyrastené stromy.

Neutrálny grunt: interiéry obytných podlaží na oboch domoch vystibuje striedma, no prívetivá paleta výrazových prostriedkov. Dominantnú úlohu hrá zosvetlený betón stropov, biela malba na stenách a dubové drevo.

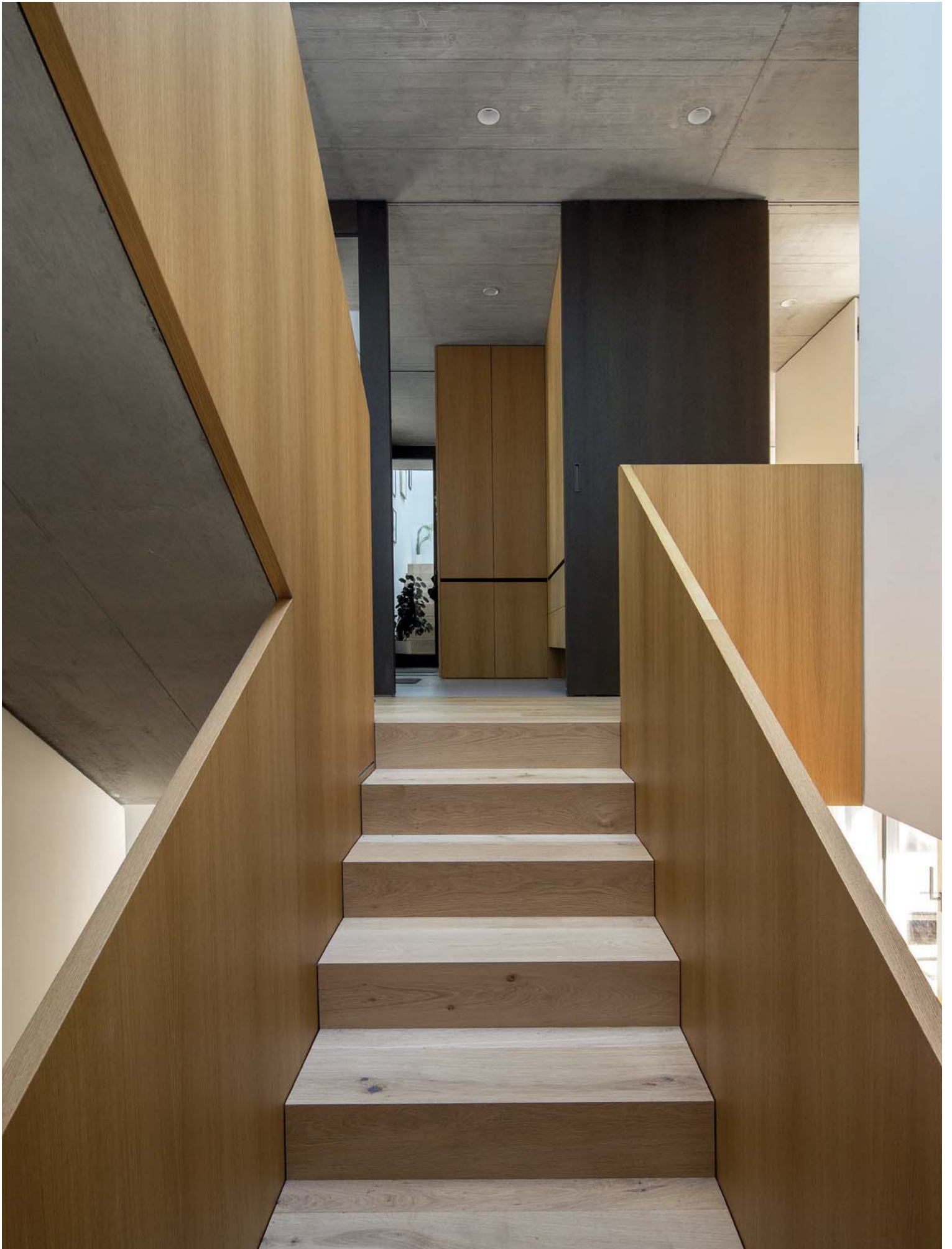
Zmiešání v lese

Dva domy, jeden ako druhý, a predsa sú iné. Stoja vedľa seba skromne, rešpektujúc okolitý les, a pritom v sebe skrývajú veľkorysý obytný priestor pre dve spriatelené rodiny.

Text: Katarína Krevová, architektka a lektorka školy interiérového dizajnu designDOT; Foto: Tomáš Manina

Ohnisko rodinného života:
jedálenský stôl a kompaktný
kuchynský ostrov sú spojené
a tvoria jadro kuchyne v spodnej
časti dvojdomu.

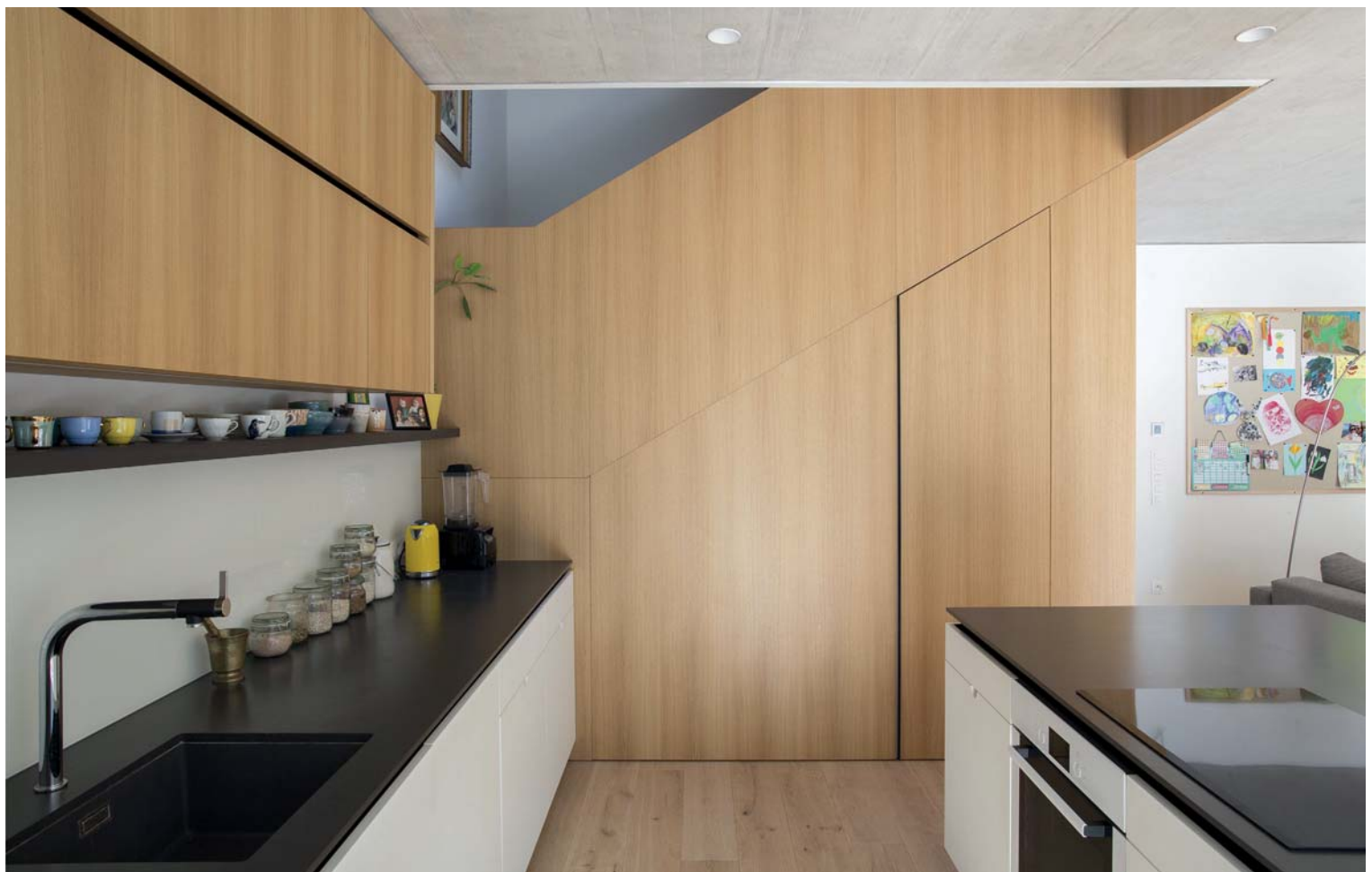

Zoči-voči malebným výhľadom: znížené parapety
a rozšírené horizonty okien na hornom poschodí «nafukujú»
zasklení plochu do veľkorysých dimenzií. Prepojenie interiéru
s lesným exteriérom sa tým prehlbuje.

V medzipriestore: terasa dvojakej blbky funguje
ako plynulý prechod medzi interiérom (naplno otvoreným
vďaka zasklenej fasáde) a starostlivo udržiavanou záhradou.

Prečo dvojdom v lese? Na túto otázku neexistuje jednoznačná odpoveď, veľkú zásluhu na vzniku tohto projektu má nepochybne náhoda. Prvotnou myšlienkou oboch rodín nebola stavba rodinného domu, hľadali skôr záhradu. Miesto, kde by si po pracovnom týždni mohli oddýchnuť od mesta a jeho ruchu, bývanie v lese vôbec neplánovali. «Keď sme však pri svojich častých cyklovýletoch po Bratislave a jej okolí objavili tento pozemok, bolo rozhodnuté,» smeje sa Martin Rezník, jeden z autorov projektu, a zároveň majiteľ jedného z domov. Spolu so Silviou Kračúnovou a svojimi rodinami spojili financie, kreativitu i všetky doterajšie profesionálne skúsenosti a pustili sa do stavby dvoch rodinných domov, presnejšie jedného dvojdomu. Prioritou pre nich bolo zachovanie všetkých vysokých stromov.

Nenápadne medzi stromami

Oba domy sú situované na pozemku pod korunami mohutných stromov tak, že rešpektujú prirodzené zvažovanie terénu a výškové osadenie všetkých stromov. Optimálnym osadením objektov a oporného múru v najnižšej časti pozemku vznikol výškový rozdiel záhrad 1,25 m² ktorý architekti využili na logické oddelenie súkromných zón v záhrade. Súkromie podporujú aj časti terás, ktoré sú zapustené hlbšie do dispozície a nadväzujú na denné obytné zóny. Tie smerujú na juhozápad. Hmota každého domu je prirodzene odľahčená. Spodné podlažie totiž pri pohľade zvonku akoby neexistuje. Na juhozápade ho tvorí sklenená stena, severovýchodná fasáda je téměř celá vsadená v teréne. Hmotu tvorí jedine objem vstupného podlažia a šikmej strechy. Pri výbere materiálu fasády padla voľba na netradičný šindľový obklad z kanadského cédra. «Tú v lese sme museli veľmi premýšľať, čo použiť na fasádu. Hľadali sme materiál, ktorý bude pôsobiť v lesnom prostredí prirodzene, a zároveň bude ekologický a takmer bez potreby údržby. Zatiaľ sme veľmi spokojní,» tvrdí Martin.

Každá zóna má svoje podlažie

Dispozične sú obidva domy usporiadané rovnako – no zrkadlovo v osovej symetrii. Na vstupnom podlaží je situovaná hala v tesnej nadväznosti na schodisko a nočná zóna tvorená dvomi detskými izbami, spálňou rodičov a kúpeľnou. Zo vstupnej úrovne a z exteriéru je rovnako prístupný aj sklad, ktorý tvorí závetrie pred predsieňou. V podkroví sa nachádza veľký otvorený priestor, slúžiaci ako hobby miestnosť pre všetkých členov domácnosti, hostovská izba, kúpeľňa a malý sklad. Priestor schodiska je osvetlený veľkým strešným svetlíkom, zámerne orientovaným na severovýchod, aby sa podkrovie zbytočne neprehrievalo. Na spodnom

Štvortakt: spartansky zariadená spálňa opakuje materiálmi skladbu zvyšku domu (biela – betón – dub) a za štvrtého člena do takejto partie si berie zeleň lesa za oknom.

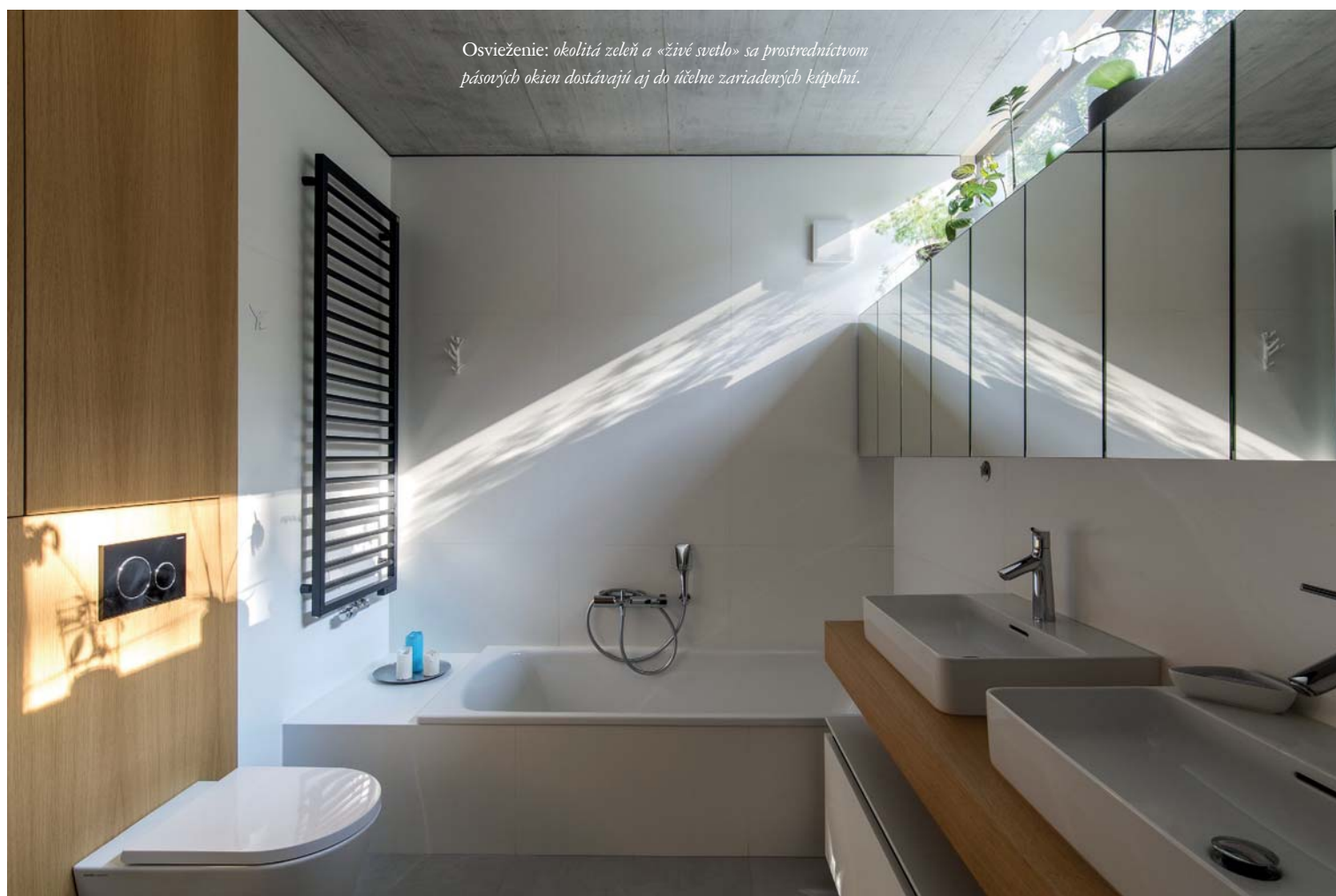

V závetrí: vstup do jedného z domov je vymedzený architektonickým rámcem šedí – kompozične vyhladeným portálom, ktorý svojou striedanou podstatou vyvažuje «knčéravosť» šindľovej fasády.

Osvieženie: okolitá zeleň a «živé svetlo» sa prostredníctvom pásových okien dostávajú aj do účelne zariadených kúpeľní.

podlaží, z ktorého je umožnený vstup priamo do záhrady, je napokon denná zóna tvorená kuchyňou, jedálňou, obývačkou a malým zázemím, kde sa nachádza komora, práčovňa a príručná toaleta. «Keď sme so Silviou riešili dispozíciu našich domov, vytvorili sme jednoduchý raster deviatich štvorcov, ktorý tvoril zároveň aj nosný systém domu. Doňho sme si potom navrhli dispozíciu, ktorá vyhovovala obom rodinám. Optimalizovali sme. Podkrovné podlažie máme obaja úplne identické. Na vstupnom podlaží sú malé odchýlky v kúpeľniach a v zariadení predsieni, a to najnižšie sme zariadili každý po svojom,» hovorí Martin. «Najviac ma však baví priestor schodiska. Je to taký náš domáci komunikátor, môžeme sa všetci navzájom rozprávať, aj keď sme každý na inom podlaží. Cez zábradlie si podávame hračky, nákup a sem-tam veru aj deti! Zároveň je to ideálny prirodzený regulátor teploty v dome,» dodáva.

Minimalisticky, avšak prakticky

Pri voľbe materiálov do interiéru sa obaja architekti znovu jednoznačne zhodli. Na podlahe kraľuje masívny dub, rovnako ako na schodisku. Plné zábradlie schodiska je dyhované. Znížené drevené parapety v izbách dennej zóny splývajú s krytmi na radiátory, a umožňujú tak pohodlné posedenie s výhľadom na záhradu a les. V kúpeľniach a predsieni sa zas na podlahách uplatnila svetlosivá veľkoformátová dlažba z kameniny. V spálňach ich striedajú príjemné uzlíkové koberce z ovčej vlny s prepracovaným detailom ukončenia v lište bez soklov. Steny sú jednoducho biele. Namiesto tradičnej omietky na strope radšej zvolili bielený betón, čím zjemnili inak surový výraz materiálu u architektov takého veľmi obľúbeného. Vysoké biele interiérové dvere bez nadpražia splývajú so stenami a nebyť čiernych kľučiek, sú takmer neviditeľné. Biele nábytkové povrchy vyrobené na mieru majú praktickú povrchovú úpravu v textúre «supermat», ktorá odpudzuje prach, vlhkosť, je antibakteriálna a minimalizuje viditeľné odtlačky prstov. Ako kontrast k nim sú použité vstavané nábytkové prvky z drevenej dyhy s čiernym akcentom. Na horizontálnych, extrémne namáhaných plochách (napríklad na kuchynskej doske) je takmer nezničiteľný umelý kameň Caesarstone. Tento precízne zvolený materiálový a farebný koncept tvorí naozaj dokonalý základ pre rodinný život. Je trvácny, bezpečný a ľahko udržiavateľný.

Ako sa býva v lese?

Obidve rodiny si svoje rozhodnutie, ku ktorému ich priviedla náhoda, pochvalujú. Dva domy v tesnom susedstve s prepojenými záhradami im umožňujú sociálny kontakt, ktorý mnohým rodinným domom obohnaným vysokými plotmi chýba. Zároveň však majú každý svoje súkromie. Pri raňajkách na terase pozor-

Vertikálna komunikácia: schodisko prepája tri podlažia domov nielen fyzicky, ale aj vizuálne. Vďaka veľkým strešným svetlíkom je zaliate tlmerým severným svetlom.

Multifunkčnosť: na najvyššom poschodí (v podkroví)
navrhli architekti väčšiu miestnosť, ktorá slúži viacerým
funkciám; zatiaľ ako herná detská, neskôr pracovňa, hosťovská
izba alebo «klubovňa».

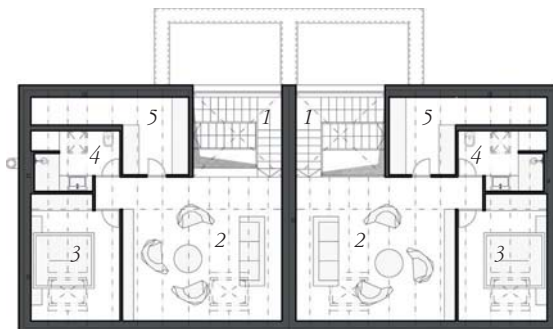
jú okolitú prírodu, v zime spoločne s deťmi stavajú snehuliakov a skúmajú stopy lesnej zveri v snehu. Spriaznení architekti nemuseli investovať do dvoch kosačiek, záhradného náradia či trampolín pre deti, spoločné užívanie takýchto vecí je úplnou samozrejmosťou. Tesná blízkosť dvoch rodín je akoby návratom k tradičnému rodinnému životu viacerých domácností so spoločným dvorom, na ktorom sa žije a hospodári, kde sa hrajú deti a varí jeden obed pre všetkých. (Po majetkovej stránke sú pozemky jednotlivých rodín, samozrejme, rozdelené presne na polovicu). A keď niektorej mame dôjde pri varení soľ, nemusí hneď štartovať auto, stačí vyjsť na terasu a zavolať na susedku. —

«Dvojdom v lese», Lamač – Bratislava

Autori: Silvia Kračinová a Martin Rezník, architekti.sk

Realizácia: 2018

Výmera: 2 x 220 m²

Pôdorys 2. np – podkrovia

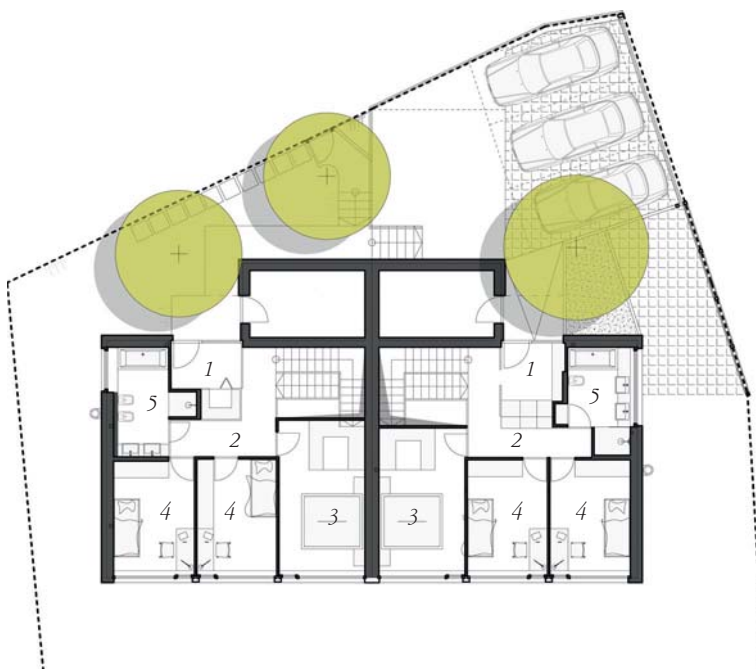
- 1 Schodisko
- 2 Viacičelová sála
- 3 Hostovská izba
- 4 Kúpeľňa
- 5 Sklad

ARCHITEKTI.SK

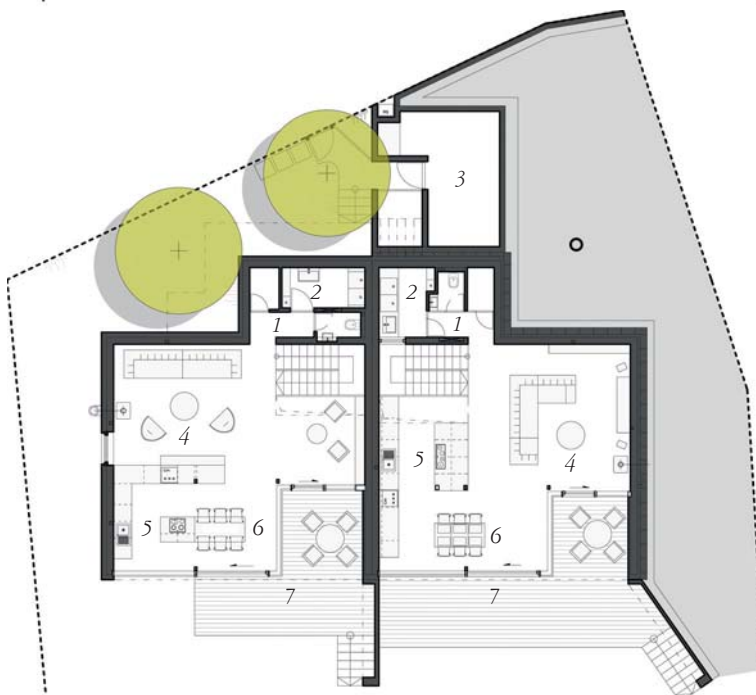
ARCHITEKTI

Architektonický ateliér Architekti.sk založila v roku 2004 trojica spolužiakov, ktorí sa našli už počas štúdiá na Fakulte architektúry STU, a v kreatívnej spolupráci pokračujú dodnes. Ich hlavnou devízou nie je len osobnostná súbľa trvajúca už viac ako dvadsať rokov, ale najmä bohaté skúsenosti v rôznych oblastiach architektúry od drobných interiérových úprav až po veľké rezidenčné projekty. Vizualne pôsobivý obal ich projektov prirodzene vychádza z ich vnútorného rešpektu ku krásu, ktorá nie je prvoplánová. Ukerýva v sebe zdravé a fungujúce vnútro navrhnuté každému klientovi na mieru. Tak pracujú architekti: komplexne, od prvej skice až pod poslednú skrutku.

Pôdorys 1. np – prízemie

- 1 Vstupná hala
- 2 Chodba
- 3 Spálňa
- 4 Izba
- 5 Kúpeľňa

Pôdorys 1. pp – čiastočne zapustené podlažie

- 1 Chodba
- 2 Pracovňa
- 3 Sklad
- 4 Obývací izba
- 5 Kuchynä
- 6 Jedáleň
- 7 Terasa